

MACIEJ STAM
UL. ŚLĄSKA 54 Małowo
63-900 Rawicz
tel. 661 254 243

Egz. nr 4

PROJEKT BUDOWLANY

Rodzaj dokumentacji: Rozbiórka i budowa instalacji gazowej
dla 50 lokali mieszkalnych w budynku
wielorodzinnym.

Branża: instalacje sanitarne

Obiekt: Budynek mieszkalny wielorodzinny kat XIII

Jednostka ewidencyjna.: Rawicz

Obręb: Rawicz

Numer ewidencyjny działki: 2929/10

Adres: ul. Westerplatte 4c-4g
63-900 Rawicz

Inwestor: Rawicka Spółdzielnia Mieszkaniowa
ul. Sucharskiego 15,
63-900 Rawicz

Oświadczenie

Zgodnie z art. 20, ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.) oświadczamy, iż niniejszy projekt budowlany wykonany został zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej w tym zakresie oraz jest kompletny z punktu widzenia celu, któremu ma służyć.

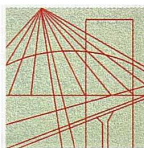
Zespół projektowy:

Funkcja	Nazwisko i imię	Nr uprawnień	Pieczętka i podpis
Autor Projektu	inż. Łukasz Frąckowiak	WKP/0345/POOS/09	
Sprawdzający	Inż. Jarosław Flamer	WKP/0286/POOS/07	

Rawicz marzec 2018r

SPIS TREŚCI

1. Strona tytułowa	str.1
2. Spis treści	str.2
3. Zaświadczenia projektanta oraz osoby sprawdzającej	str.3-6
4. Opis techniczny instalacji gazowej	str.7-13
5. Plan sytuacyjny obiektu	str.14
6. Rzut instalacji gazowej– parter	str.15
7. Rzut instalacji gazowej – I piętro	str.16
8. Rzut instalacji gazowej – II piętro	str.17
9. Rzut instalacji gazowej – III piętro	str.18
10. Rzut instalacji gazowej – IV piętro	str.19
11. Rozwinięcie instalacji gazowej	str.20

WIELKOPOLSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

sygn. akt: WOIB-OKK-SP-0054-163/2009

Poznań, dnia 18 grudnia 2009 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5 poz. 42, z późn. zm.) i art. 12 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 3 i 4, art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4, art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 156 poz. 1118 z późn. zm.) oraz § 23 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 96 poz. 817) w związku z art. 5 ustawy Prawo budowlane z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz. 1364)

decyzją Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej WOIB
otrzymuje

Pan

Łukasz Marcin Frąckowiak

inżynier

kierunek: Inżynieria Środowiska
urodzony dnia 09 sierpnia 1978 r. w Gostyniu

UPRAWNIENIA BUDOWLANE nr ewidencyjny WKP/0345/POOS/09

**do projektowania bez ograniczeń
w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń
ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych.**

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a. odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

Pouczenie

1. Podstawą do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie stanowi wpis do centralnego rejestru Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz wpis na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego.
2. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Wielkopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Poznaniu w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

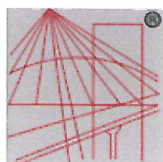

Skład orzekający
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Przewodniczący – dr inż. Daniel Pawlicki:

Członek Komisji – dr inż. Andrzej Barczyński:

Członek Komisji – mgr inż. Szczepan Mikurenda:

P O L S K A
I Z B A
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

WKP-YKD-9T1-TZZ *

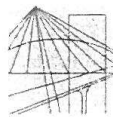
Pan Łukasz Marcin Frąckowiak o numerze ewidencyjnym WKP/IS/0149/10
adres zamieszkania ul. Zwierzyckiego 216, 63-840 Krobia
jest członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2018-04-30.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2017-05-08 roku przez:

Włodzimierz Draber, Przewodniczący Okręgowej Rady Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci
elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są
równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

WIELKOPOLSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

sygn. akt WOIB-OKK-SF-0054-130/06/2007

Poznań, dnia 20 grudnia 2007 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5 poz. 42, z późn. zm.) i art. 12 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 3 i 4, art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4, art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 156 poz. 1118 z późn. zm.) oraz § 23 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 96 poz. 817) w związku z art. 5 ustawy Prawo budowlane z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz. 1364)

decyzją Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej WOIB
otrzymuje

Pan

Jarosław Tadeusz Flamer

inżynier

kierunek: Inżynieria Środowiska

urodzony dnia 28 marca 1966 r. w Lesznie

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

nr ewidencyjny WKP/0286/POOS/07

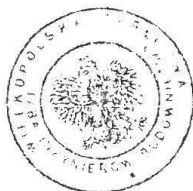
do projektowania bez ograniczeń
w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń
ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a. odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

Pouczenie

1. Podstawą do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie stanowi wpis do centralnego rejestru Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz na wpis na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego.
2. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Wielkopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Poznaniu w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

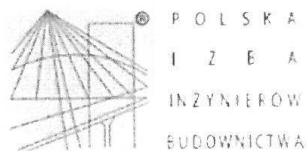

Skład orzekający
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Przewodniczący – dr inż. Daniel Pawlicki.

Członek Komisji – dr inż. Andrzej Barczyński.

Członek Komisji – mgr inż. Szczepan Mikurenda.

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

WKP-JRX-TXI-QVW *

Pan Jarosław Tadeusz Flamer o numerze ewidencyjnym WKP/IS/0056/07
adres zamieszkania ul. Spacerowa 63, 64-100 Leszno
jest członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2018-03-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2017-03-22 roku przez:

Andrzej Mikołajczak, Zastępca Przewodniczącego Okręgowej Rady Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

OPIS TECHNICZNY ROZBIÓRKI ORAZ BUDOWY INSTALACJI GAZOWEJ

PODSTAWA OPRACOWANIA.

zlecenie inwestora,
projekt architektoniczny
inwentaryzacja
obowiązujące przepisy i normy

ZAKRES I CEL OPRACOWANIA.

Opracowanie obejmuje rozbiórkę oraz budowę instalacji gazowej dla 50 lokali mieszkalnych w budynku wielorodzinnym. Budynek zlokalizowany jest w Rawiczu przy ul. Westerplatte 4 na działce o numerze identyfikacyjnym 2929/10. Opracowanie obejmuje klatki mieszkalne o numerach od 4c do 4g. Numery 4a i 4b są poza opracowaniem.

Stan istniejący.

Do budynku przy ul. Westerplatte 4 (klatki mieszkalne 4c – 4g) doprowadzone jest przyłącze gazowe. W budynku zamontowana jest instalacja gazowa zasilająca urządzenia gazowe w lokalach mieszkalnych. W klatkach mieszkalnych 4c-4g zlokalizowanych jest pięćdziesiąt mieszkań. Każde mieszkanie wyposażone jest w istniejącą kuchenkę gazową czteropalnikową oraz przepływowy podgrzewacz wody o mocy 17kW. Instalacja gazowa rozprowadzona jest w piwnicy do poszczególnych pionów gazowych. Instalacja wykonana jest z rur stalowych. Rurociągi w piwnicy i piony łączone są za pomocą spawania. Instalacje w lokalach mieszkalnych łączone są za pomocą złączek gwintowanych. W pomieszczeniach kuchni w szafkach wentylowanych zlokalizowane są istniejące gazomierze G4

Stan projektowany.

Z uwagi na wiele nieszczelności wykrytych podczas corocznych kontroli instalacji gazowej inwestor podjął decyzję o wymianie istniejących rur stalowych łączonych za pomocą złączek gwintowanych na rury miedziane łączone za pomocą złączek zaprasowywanych.

Instalacje gazowe we wszystkich mieszkaniach zostaną wymienione na nowe, lokalizacja kuchenek oraz gazowych przepływowych podgrzewaczy wody zostanie bez zmian.

Wymianie podlegać będzie również armatura odcinająca przed odbiornikami gazu.

Rurociągi należy wymienić od gazomierza do wszystkich odbiorników, trasa instalacji gazowej nie ulegnie zmianie. Gazomierze pozostają w tym samym miejscu.

Instalacje należy wykonać z rur miedzianych łączonych za pomocą złączek zaprasowywanych.

Podstawy Prawne możliwości zastosowania złączek zaciskowych w instalacjach gazowych:

12 marca 2009 roku zostało podpisane Rozporządzenie Ministra Infrastruktury zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie- Dz.

U. Nr 75 poz. 690 z 2002 roku z późniejszymi zmianami.

Celem zmian we wspomnianym rozporządzeniu była potrzeba jego aktualizacji spowodowana wprowadzeniem do zbioru Polskich Norm nowych norm europejskich i międzynarodowych, a także potrzeba dostosowania zawartych w rozporządzeniu wymagań do aktualnego stanu wiedzy.

Paragraf 163, który bezpośrednio dotyczy złączy zaprasowywanych w ustępie 4 otrzymał brzmienie:

„W budynkach mieszkalnych jednorodzinnych, budynkach w zabudowie zagrodowej i budynkach rekreacji indywidualnej przewody instalacji gazowej, a w pozostałych budynkach tylko przewody za gazomierzami lub odgałęzieniami prowadzącymi do odrębnych mieszkań lub lokali użytkowych powinny być wykonane z rur, o których mowa w ust. 2, łączonych również z zastosowaniem połączeń gwintowanych

lub z rur miedzianych łączonych przez lutowanie lutem twardym. Dopuszcza się stosowanie innych sposobów łączenia rur, jeżeli spełniają one wymagania szczelności i trwałości określone w Polskiej Normie dotyczącej przewodów gazowych dla budynków.”.

Ten zapis w powiązaniu z nowelizacją normy PN-EN 1775:2007 „Dostawa gazu-Przewody gazowe dla budynków-Maksymalne ciśnienie robocze ≤ 5 bar Zalecenia funkcjonalne” powoduje, że możliwym stało się stosowanie złączek zaprasowywanych do instalacji gazowych. Oczywiście pod pewnymi warunkami. W normie PN-EN 1775:2007, w punkcie 3.4.4. podano ogólne definicje złączy zaprasowywanych, a w p. 3.4.4.2. definicję złącza zaprasowanego wykonanego z miedzi.

Po raz kolejny autor zaznacza, że w przypadku złączy zaprasowywanych nie można mówić tylko o samym produkcie. Jest to cała technologia, dzięki której możemy uzyskać szczelne i wytrzymałe połączenie.

Przedmiotową instalację należy wykonać z rur i kształtek o grubości ścianki 1 mm dla rur o średnicy 18 mm i 1,5 mm dla rur o średnicy 22 mm posiadających odpowiednie atesty. Proponuje się wykonanie instalacji z produktów firmy Viega która oferuje cały system obejmujący rury i kształtki dla instalacji gazowych.. Do wykonania instalacji należy użyć rur i kształtek jednego producenta.

Zasady montażu rur gazowych z miedzi:

Podstawową zasadą, której należy przestrzegać podczas montażu złączek zaprasowywanych w instalacji gazowych jest przestrzeganie wskazówek dostarczanych przez producenta łączników i rur miedzianych. Zostało ogólnie przyjęte, że w każdym jednostkowym opakowaniu znajduje się instrukcja montażu.

Zaleca się, aby zawsze (mimo już wcześniej zdobytego doświadczenia i praktyki) zapoznać się z informacjami zawartymi w instrukcji, gdyż producent w trakcie produkcji może wprowadzić zmiany konstrukcyjne, które mogą mieć odzwierciedlenie w sposobie montażu.

W trakcie konstruowania instalacji gazowej z użyciem złączek zaprasowywanych sugeruje się przestrzeganie następujących wskazówek :

- Złączki i przewody miedziane powinny być utrzymane w należytej czystości. Niedopuszczalne jest przechowywanie złączek bądź rur miedzianych bezpośrednio na betonie, wylewkach cementowych, w pomieszczeniach sanitarnych itp.
- Cięcie rur miedzianych należy wykonywać tylko i wyłącznie specjalistycznymi narzędziami. Przy używaniu obcinaków ręcznych należy się upewnić, czy kółko tnące jest przeznaczone do cięcia miedzi.
- Gratowanie rur jest niezbędne w celu uniknięcia uszkodzenia elementu uszczelniającego.
- Osadzanie złączek na rurze powinno się wykonywać w osi rury, minimalizuje to prawdopodobieństwo uszkodzenia lub podwinięcia elementu uszczelniającego.
- Po osadzeniu kształtki zaleca się oznaczenie głębokości wsunięcia, ułatwia to wizualną kontrolę poprawności osadzenia kształtki w momencie zaprasowywania połączenia.
- Stosowne jest wykonywanie połączeń urządzeniami zalecanymi przez danego producenta. Natomiast niewskazane jest wykonywanie połączeń urządzeniami (chodzi tutaj głównie o szczęki), które były poddane jakimkolwiek przeróbkom np. dostosowania do innego systemu kształtek. Maszyny i urządzenia powinny mieć aktualny przegląd serwisowy uwidoczniiony w książce serwisowej.
- Podczas procesu zaprasowywania należy utrzymywać maszynę prostopadle do osi rury.
- W przypadku prowadzenia przewodów na „stosunkowo” długim odcinku prostym, przez kilka pomieszczeń o różnych temperaturach bytowych, zaleca się sprawdzenie konieczności wykonania (zaprojektowania) kompensacji. Z zasady kompensacje liniowe powinny być eliminowane jako naturalne poprzez zmianę kierunku prowadzenia instalacji.
- Zaleca się, aby odcinki instalacji (gałązki) poddawane oddzielnej próbie szczelności były łączone kształtkami jednego producenta. Większość łączników posiada systemy identyfikacji niezaciśniętej kształtki (np. Viega) bądź systemy sygnalizacji wykonania połączenia (np. Comap), które często funkcjonują w różnym przedziale ciśnień kontrolnych lub są niezależne od ciśnienia próbnego. Warto więc zachować spójność danego systemu łączenia na badanym odcinku instalacji.

- Za względów konstrukcyjnych kształtki do instalacji gazowych i wodnych są bardzo podobne. Mimo wyraźnych oznaczeń identyfikujących zaleca się przechowywanie łączników w osobnych opakowaniach, aby uniknąć ewentualnej pomyłki.
- W przypadku przebrojenia kształtki do instalacji wodnej w uszczelnienie HNBR i zaciśnięcie jej w instalacji gazowej (jest to relatywnie częsta praktyka stosowana przez instalatorów), należy wyraźnie i trwale zaznaczyć taką kształtkę w instalacji. Ponadto fakt ten powinien być odnotowany i dokładnie opisany w protokole wykonania próby szczelności, a osobnym protokołem o dokonanej zamianie, należy poinformować użytkownika instalacji.
- W przypadku wykonania wadliwego połączenia, raz zaciśnięta kształtka nie może być ponownie wykorzystana w instalacji gazowej.

Rurociągi należy montować do ścian za pomocą uchwytów stalowych w odległościach podanych poniżej:

Głębokość połączenia kielichowego

Tablica 6.5.

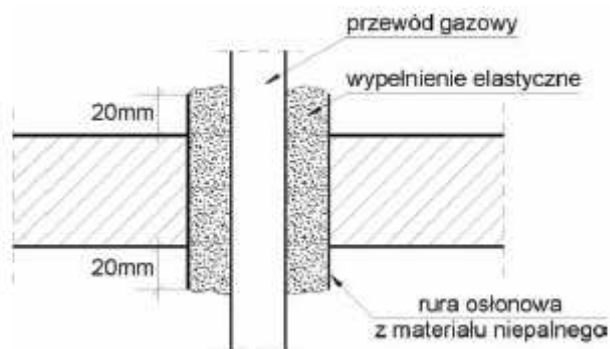
Średnica (mm)	Głębokość kielicha (mm)	
	Złączka	Inne elementy złączne
14	20	22
15	20	20
16	20	22
22	21	21
28	23	23
35	26	26
42	30	30
54	35	35
64	57	52
67	53	53
76	51,5	51,5
89	51,5	51,5
108	60	60

Przy montażu rur miedzianych w instalacjach gazowych wolno stosować tylko dyble i obejmy wykonane z metalu o odpowiedniej odporności termicznej. Jeżeli na przewodach miedzianych zachodzi konieczność wykonania kompensacji. Zamontowane uchwyty nie mogą być traktowane jako punkty stałe. Do montażu rur miedzianych w instalacjach gazowych dopuszczalne jest stosowanie tylko dybli i obejm wykonanych z materiałów niepalnych np. miedzianych, mosiężnych lub ze stali nierdzewnej. Nie należy stosować uchwytów z gumą utwardzaną związkami chloropochodnymi, gdyż może to prowadzić do powolnej korozji wżerowej miedzi. W przypadku konieczności stosowania kompensacji pokazane na rysunku uchwyty nie mogą być traktowane jako punkty stałe lub przesuwne. Należy stosować specjalne rozwiązania techniczne mocowania stałego i ruchomego rur miedzianych.

Przewody wewnątrz budynku prowadzić w odległości 3cm od tynku, w taki sposób aby była zachowana co najmniej minimalna odległość od innych instalacji tj.

- 10cm od poziomych przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych nad tymi przewodami i przewodów wody ciepłej pod tymi przewodami
- 10cm od przewodów telekomunikacyjnych prowadzić równolegle
- 10cm od pionów instalacji wod.-kan., co i puszek rozgałęźnych instalacji elektrycznej nad tymi przewodami
- 60cm od urządzeń elektrycznych istniejących, jak wyłączników, gniazd wtykowych itp.

Przewodów gazowych nie należy zabudowywać w ścianie. Długość przewodu od gazomierza do najbliższego odbiornika gazu nie powinna być mniejsza niż 3m w rozwinięciu rur. Odległość instalacji gazowej od instalacji odgromowej minimum 1m, od rozdzielnic elektrycznych minimum 0,6m. Przy przejściach przez przegrody budowlane należy stosować tuleje ochronne uszczelnione pianką poliuretanową. Przed założeniem tulei ochronnych rury należy zabezpieczyć antykorozyjnie. Rury osłonowe należy wykonywać zgodnie ze schematem poniżej.

Na poziomych odcinkach przed urządzeniami gazowymi należy zamontować kurki odcinające. Przewody użytkowe powinny mieć spadek w kierunku urządzeń 5%. Mocowanie przewodów instalacji gazowej powinno umożliwiać kompensację wydłużeń instalacji przy zmianie temperatury i odkształceniach budynku, odległość pomiędzy uchwytami 1,5m. Przewodów nie należy prowadzić na strychu, pod podłogą, w posadzkach, w stropach, przez kanały wentylacyjne, dymowe i spalinowe gazowe.

Opis pomieszczeń.

Pomieszczenie w którym zamierza się zainstalować urządzenia gazowe muszą spełniać warunki minimalnej kubatury i wysokości.

W każdym z lokali podgrzewacze gazowe zlokalizowane są w pomieszczeniach łazienek.

Wymagania dotyczące pomieszczeń z urządzeniem pobierającym powietrze do spalania z pomieszczenia

- pomieszczenie musi posiadać wysokość minimum 2,2m, oraz kubaturę 8m³
- wentylacja wywiewna wykonana jako kratka o wymiarach 21*14cm umieszczona 10cm pod sufitem i podłączona do kanałów istniejących kominów murowanych. Wentylacja wywiewna pomieszczeń pozostaje bez zmian
- Wentylacja nawiewna pośrednia z korytarza do łazienek wykonana jako kratka nawiewna w drzwiach o powierzchni 220 cm².
- Instalacja odprowadzająca spaliny – przewód spalinowy o średnicy 130mm. Max długość poziomego odcinka przewodu spalinowego nie może przekraczać 2m. Pionowy odcinek przewodu nad podgrzewaczem powinien mieć długość min. 0,22m. Przewód prowadzimy ze spadkiem 5% w kierunku przyboru. Na całej długości rur spalinowych nie wolno umieszczać żadnych zamknięć i zasuw. Drożność przewodu spalinowego oraz wentylacji wywiewnej musi być potwierdzona specjalistyczną opinią kominiarską.
- Otwór wentylacyjny w żadnym wypadku nie może znajdować się poniżej krawędzi przerywacza ciągu, nie wolno przesłaniać go innymi przewodami instalacyjnym
- Użytkownik zobowiązany jest do usuwania zanieczyszczeń z przewodów spalinowych dwa razy w roku, natomiast wentylacyjnych raz w roku. Jednocześnie użytkownik zobowiązany jest do przestrzegania oględzin instalacji gazowej raz na pięć lat.

Parametry pomieszczeń:

Łazienki $h=2,6m$, $V=7,1m^3$ - warunek kubatury niespełniony (w pierwotnej wersji projektu oraz wykonania nad drzwiami wejściowymi do pomieszczeń zamontowane były niezamykane żaluzje powiększające kubaturę łazienki o powierzchnię przedpokoju). Na dzień dzisiejszy przedmiotowe żaluzje w niektórych mieszkaniach zostały zabudowane przez lokatorów i pomieszczenia nie spełniają wymagań obowiązujących przepisów.

Pomieszczenia z urządzeniami gazowymi pobierającymi powietrze do spalania z pomieszczenia należy dostosować do obowiązujących przepisów. Rozwiązaniem takim jest ponowny montaż na stałe niezamykanych żaluzji nad drzwiami wejściowymi do pomieszczeń łazienek tak jak było w pierwotnym wykonaniu.

Ponadto w kuchniach w ścianie zewnętrznej należy zamontować nawietrzaki podokienne zapewniające stały dopływ powietrza zewnętrznego potrzebnego do spalania i wentylacji pomieszczeń

Wymagania odnośnie lokalizacji kuchenek gazowych dotyczące kuchni.

Wentylacja wywiewna wykonana jako kratka wywiewna podłączona do kanałów murowanych kominów istniejących.

Wentylacja nawiewna: w ścianie zewnętrznej należy wykonać nawietrzaki podokienne

5. Próba szczelności

Po wykonaniu instalacji należy sprawdzić szczelność dwukrotnie. Przed odbiorem i zagazowaniem instalacji należy poddać ją próbie szczelności, którą wykonuje się sprężonym powietrzem przy ciśnieniu 0,05 MPa przez okres 30 min bez przyłączania urządzeń gazowych ze szczelnym zamknięciem końcówek rur i obserwacji ciśnienia po ustabilizowaniu się temperatury i o ciśnieniu 0,015Mpa przez okres 30min z przyborami gazowymi

6.Uwagi końcowe

Całość robót wykonać i odebrać zgodnie z Warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Robót Budowlano-Montażowych . oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 r.,Dz.U.z15.06.2002r. nr 75. Wykonanie instalacji oraz podłączenie przyborów gazowych może dokonać przedsiębiorstwo państwowe, spółdzielcze lub osoby fizyczne prowadzące działalność i posiadające odpowiednie uprawnienia. Bez pozytywnego wyniku odbioru instalacji nie wolno użytkować. Przed rozpoczęciem robót należy dokonać zgłoszenia remontu w odpowiednim Starostwie. Inwestor odpowiada za przeprowadzenie zgodnie z terminami podanymi w przepisach sprawdzeń i czyszczenia instalacji spalinowej i wentylacyjnej.

Zgłoszenie instalacji do odbioru technicznego załatwia wykonawca, składając zgłoszenie w WOZG.

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

Podstawa prawna

Ustawa Prawo Budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. z późniejszymi zmianami (Dz.U. 1994 Nr 89 poz.414, tj. z 2003 r. Nr 207 poz 2016, z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 92 poz.881, Nr 93 poz. 888, Nr 96 poz. 959), Art. 20. ust. 1. p. 1;

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. (Dz.U. 2003 Nr 120 poz.1126) w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia;

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. (t.j. Dz.U. 2003 Nr 169 poz.11650) w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy;

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 06 lutego 2003 r. (Dz.U. 2003 Nr 47 poz.401) w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych.

1. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych obiektów

1.1 Zamierzenie budowlane obejmuje:

Rozbiórkę oraz budowę instalacji gazowej w istniejącym budynku wielorodzinnym przy ulicy Westerplatte 4c-4g w Rawiczu.

Demontaż rur stalowych

montaż instalacji z rur miedzianych

podłączenie odbiorników gazu

próba szczelności instalacji

odbioru końcowe

2. Istniejące obiekty budowlane

Obiekt istniejący.

3. Elementy zagospodarowania działki lub terenu mogące stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi

Nie występują.

4. Przewidywane zagrożenia podczas realizacji robót budowlanych

Na terenie budynku nie ma elementów stwarzających zagrożenie życia i zdrowia ludzi. Ewentualne zagrożenia mogą wystąpić podczas robót demontażowych, robót na wysokościach oraz prac przy zagazowaniu instalacji.

5. Wskazanie sposobu prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych

Każdy pracownik kierowany do robót szczególnie niebezpiecznych winien przejść, oprócz obowiązkowych szkoleń BHP, odpowiedni instruktaż poprzedzający przystąpienie do robót niebezpiecznych o danym profilu zagrożeń. Instruktaż związany z robotami szczególnie niebezpiecznymi powinien zapewnić wiadomości i praktyczne umiejętności z zakresu bezpiecznego wykonywania powierzonych prac.

Instruktaż związany z robotami szczególnie niebezpiecznymi prowadzony jest przez osoby uprawnione do prowadzenia takich instruktaży, wyznaczone przez pracodawców, a na ich zlecenie także przez jednostki organizacyjne uprawnione do prowadzenia takiej działalności na podstawie odrębnych przepisów

6 Wskazanie środków technicznych i organizacyjnych, zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie, w tym zapewniających bezpieczną i sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń

6.1 Środki techniczne zapobiegające niebezpieczeństwom W celu zapobiegania niebezpieczeństwom związanym z pracą w strefach i przy robotach szczególnie niebezpiecznych, należy stosować środki techniczne najbardziej odpowiednie ze względu na skuteczność, dostępność, i ekonomikę stosowanych rozwiązań. Jako szczególnie właściwe, na etapie projektu budowlanego, należy wskazać:

- indywidualne środki asekuracyjne w postaci pasów i uprząży i innego sprzętu do prac na wysokości.
- zapewnienie odpowiedniej odzieży itp.

Oprócz powyższego należy przestrzegać ogólnych zasad i przepisów związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy, z których przypominam o:

- opracowaniu i zapoznaniu pracowników z Planem bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (plan bioz);
- przeszkoleniu wszystkich pracowników w zakresie obowiązujących sygnałów alarmowych (światlnych i dźwiękowych) i obowiązujących procedur zachowań z nimi związanych;
- przeszkoleniu wszystkich pracowników w zakresie obowiązujących zachowań (procedur) związanych z zaistnieniem sytuacji wypadkowej lub alarmowej.

Prace wykonawcze mogą przeprowadzać jedynie osoby z odpowiednimi kwalifikacjami.

UWAGA:

Niniejsza Informacja i zawarte w niej wyszczególnienia nie mogą stanowić podstaw do jakiegokolwiek ograniczania stosowania odpowiednich przepisów wyższej rangi, w szczególności: Prawa Pracy i przepisów BHP. (Np. nie zwalnia od stosowania kasków czy odzieży ochronnej, nie podważa przepisów prowadzenia prac spawalniczych, itp.)

OPRACOWAŁ: